

GAST AAN HET WOORD 35 - ANTOINE FONVILLE: FASCINATIE VOOR BEGRAAFPLAATSEN

Antoine Fonville.

Geboren in 1952, studeerde o.a. B-verpleging (Santpoort), maatschappelijk-/opbouwwerk (Agogische Academie Friesland) en later (1985-1992) ook nog doctoraal en vrij doctoraal bedrijfskunde aan de Rijks Universiteit Groningen. 1978 t/m 1985 werkzaam geweest in verschillende functies bij Vluchtelingenwerk Nederland. 1992-1995 Beheerder crematorium Groningen. 2000-2008 Parttime werkzaam bij de DHV (Districts Huisartsen Vereniging) Friesland om de kwaliteit van de verslaggeving in het medisch dossier te verbeteren. 2003-2010 Beheerder website www.terebinth.nl; in deze tussentijd ook nog beheerder geweest van o.a. de websites van [Uitvaartmedia](http://Uitvaartmedia.nl), [LSR](http://LSR.nl) en [Netwerk Uitvaartvernieuwers](http://Netwerk Uitvaartvernieuwers.nl). 1995-tot nu: beheerder van de websites www.uitvaartinformatie.nl, www.begraafplaats.org, www.rouw.nl, www.crematorium.nl

De basis

De belangstelling, fascinatie voor begraafplaatsen zat er bij mij al jong in. Ik ben geboren aan de Koningsweg in Utrecht ongeveer 50 meter van de hoofdingang van de 2e Algemene Begraafplaats Kovelswade. Als kind speelde ik met mijn broer en kinderen uit de buurt op de begraafplaats. We klonnen dan stiekem over het hek, legden een plank over het prikkeldraad en kwamen zo op en van de begraafplaats. In de lente kastanjes rapen, hardloopwedstrijden organiseren... Hardloopwedstrijden?? Ja, we renden dan een stukje vlakbij de groenafvalbulten en wie won kreeg een krans met bloemen. Ik heb daar veel hardloopwedstrijden gewonnen en heb dus goede herinneringen aan de begraafplaats.

Wat kan en mag bij de uitvaart

Tot begin 90-jaren -ik werd toen ook lid van De Terebinth- ging mijn belangstelling voor begraafplaatsen niet veel verder dan bezoek aan begraafplaatsen tijdens vakanties in het buitenland. Daarna ging ik regelmatig mee op begraafplaats excursies van De Terebinth. Ook maakte ik in die tijd twee heel verschillende uitvaarten mee. Een uitvaart van een oom (brandweerman) die vrijwel volledig buiten mijn tante om geregisseerd werd en een uitvaart van een vriendin, waarvan de ouders aan de vrienden van hun dochter vroegen of zij de uitvaart met hen wilden organiseren. Die twee grote verschillen waren voor mij aanleiding om te beginnen aan een boekje voor de uitvaart met als werktitel "Wat kan, mag en moet er tijdens de uitvaart". Tijdens deze twee uitvaarten viel mij op dat er nogal wat geregeld werd door professionelen onder de noemer, dat moet zo en dat mag niet anders. Wie de wet op de uitvaart dan bekeek zag dat er helemaal niet zo veel moet, behalve dan een tijdslimiet, hygiëne voorschriften en nog wat kleine dingen etc.

Van theorie (willen) naar praktijk (wat kan)

Tijdens het schrijven van dit boekje begin 1992 (ik was toen aan het afstuderen voor Bedrijfskunde in Groningen) kwam ik de vacature voor beheerder van het crematorium in Groningen tegen. De kans om in de praktijk te werken en te kijken wat er echt kan veranderen. Dus ik heb gesolliciteerd en werd -ook tot mijn eigen verbazing- aangenomen. Ik kon daar in nog geen 3 jaar een redelijke cultuurverandering op gang kunnen brengen. Van het bijwonen van de invoer, cremeren in een lijkwade, zelf de as verstrooien, verlenging van de crematieplechtigheid tot en met cremeren op zaterdag en nog veel meer. Er begon toe heel veel te veranderen in de uitvaart, de uitvaart van Manfred Langer in 1995 was daarvan publicitair gezien het bewijs. Het heeft er uiteindelijk toe geleid dat nu de meeste uitvaarten conform de wensen van de overledenen c.q. nabestaanden gebeuren en dat deze nu veel meer op de hoogte zijn c.q. worden voorgelicht over wat mogelijk is en mag dan 20 jaar gelden.

begraafplaats.org

Internet als (nieuw) voorlichtingsmedium voor de uitvaart

In 1995 is in samenwerking met anderen Gedenkboek.nl gestart. Een website om mensen op het internet te herdenken. Daar kon men een rouwadvertentie plaatsen, condoleren en een persoonlijke herinnering delen. Er was echter nauwelijks vraag naar, we waren te vroeg? Ik ben toen begonnen met uitvaartinformatie.nl met de bedoeling om mensen laagdrempelig te informeren over wat kan, mag en moet bij de uitvaart. Dit in de volle overtuiging dat het internet in de toekomst bij iedereen in huis aanwezig is en dat je dan de informatie kan raadplegen wanneer het je uitkomt. Ik was toen in 1995/96 de eerste die met informatie over de uitvaart in Nederland op het internet was. In het begin stond de uitvaartbranche er ook heel sceptisch tegenover; het kwam er op neer dat de uitvaart niet iets was voor internet. Voor bezoekers van onze website bleek het echter een welkome informatiebron. Door de vele vragen is de informatie uiteindelijk verdeeld over vier websites, te weten uitvaartinformatie.nl, begraafplaats.org, crematorium.nl en rouw.nl. Sindsdien is daar steeds meer bijgekomen, is Joke mijn partner mee gaan werken en zijn er nu in totaal ruim 5000 pagina's. Pas in 2008 heb ik er mijn dagelijks werk van kunnen maken. Het werven van inkomsten via adverteerders gaat me niet goed af. Sinds 2014 werken we samen met het bedrijf Tosco, dat zich met name richt op de uitvaartadressengids.nl en daar ook de klantenwerving voor doet. Zo doen we nu ieder waar we sterk in zijn. Omdat ook alles rondom de uitvaart niet stil staat, zijn we nog steeds bezig om de informatie niet alleen up to date te houden, maar ook uit te breiden en toegankelijker te maken voor eenieder in Nederland die op zoek is naar onafhankelijke informatie rondom uitvaart, begraven, crematie en rouw.